

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. A. Gafton)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Ciugureanu, B. Bîrcă, S. Arnăuț)

ÎNCHEIERE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM împotriva deciziei din 10 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Boșcăneanu Valentina împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM privind recunoașterea ilegală a refuzului de a calcula și de a achita indemnizația pentru concediul medical de maternitate de la locul de muncă al soțului și obligarea stabilirii și achitării indemnizațiilor pentru concediul de maternitate,

c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2013 Boșcăneanu Valentina s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM privind recunoașterea ilegală a refuzului nr. 1/2-13-23/13 din 05.06.2013 și obligarea pîrîtului de a calcula și de a achita indemnizația pentru concediul medical de maternitate în legătură cu nașterea copilului, de la locul de muncă al soțului, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la data de 23.11.2012 sub nr. 58 a fost înregistrată căsătoria cu Gheorghița Andrei, iar la data de 12.03.2013 s-a născut fiul Edgar, în prezent aflîndu-se la întreținerea soțului său, Gheorghița Andrei, care deține funcția de șef de patrulă al plutonului independent de serviciu al unității militare 1003 al Departamentului trupelor de carabinieri al MAI.

Menționează că potrivit legislației în vigoare, soțiilor ce se află la întreținerea salariaților li se acordă un concediu medical prenatal cu o durată de 70 zile calendaristice și postnatal cu o durată de 56 zile calendaristice, plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizația prevăzută de art. 123 alin. (2) Codul muncii.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2013 a judecătoriei Centru mun. Chișinău, acțiunea înaintată de Boșcăneanu Valentina a fost admisă și s-a dispus recunoașterea ilegală a refuzului Ministerului Afacerilor Interne nr. 1/2-13-23/13 din 05.06.2013 prin care s-a refuzat Valentinei Boșcăneanu de a calcula și de a achita indemnizația

pentru concediul medical în legătură cu nașterea copilului, de la locul de muncă a soțului; s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al RM de a calcula și de a achita Valentinei Boșcăneanu indemnizația pentru concediul medical, care include concediul prenatal de 70 zile calendaristice și concediul postnatal de 56 zile calendaristice, în total 126 zile calendaristice; s-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne al RM în beneficiul Valentinei Boșcăneanu suma de 1200 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 10 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, apelul depus de Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 04 februarie 2015 Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat o lege ce nu trebuia a fi aplicată, a interpretat eronat normele de drept material, iar ca rezultat a emis o decizie ilegală, care urmează a fi casată.

Susține că instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că soțul intimatei nu este polițist, ci militar, îndeplinindu-și obligațiile militare în bază de contract, în cadrul trupelor de carabinieri, activitatea cărora este reglementată de Legea nr. 806-XII din 12.12.1991 privind trupele de carabinieri și care nu prevede dreptul acestora de a beneficia de indemnizații de maternitate.

Mai menționează că militarii angajați în trupele de carabinieri nu sunt asigurați în sistemul public de asigurări sociale, fiind supuși asigurării de stat obligatorii, iar indemnizațiile de maternitate prevăzute de legislația muncii și de Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004, sunt limitate doar pentru persoanele asigurate în sistemul de asigurări sociale.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM împotriva deciziei din 10 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală